

Quan diuen que plou

MATÍS • Pujol precisa que continua trobant lògic fer una consulta si el TC retalla l'Estatut però que farà el que digui Mas **ERC** • Barrera demana prioritzar la contundència a la unitat

Albert Balanzà
BARCELONA

Tothom ha vist alguna vegada la frase a la qual fa referència el títol d'aquesta crònica: *se'ns pixen a sobre i ens diuen que plou*. La frase ha fet fortuna entre el moviment okupa i també en els fòrums independentistes més insurrectes. Però alguna cosa molt seriosa deu estar passant a Catalunya quan això es pronuncia en una convocatòria de senyors encorbats amb una taula encapçalada pels presidents Jordi Pujol i Heribert Barrera. I encara més, contra el que es podria suposar, quan qui recorre a la frase no és Barrera sinó Pujol.

No es pot dir que ni un ni l'altre s'hagin posat la cresta perquè els anys passen i els cabells cauen, però ahir els dos presidents, en l'acte que va servir per presentar el llibre de converses entre tots dos, *Toc d'alerta* (Dèria, 2008), moderat pel director d'edicions de l'AVUI, Salvador Cot, van oferir la seva versió més dura. Assentint contínuament a les intervencions de l'altre, Pujol i Barrera van coincidir a assenyalar que la resposta que s'ha de donar al Tribunal Constitucional en cas que retalli l'Estatut no pot ser menys que contundent, fins i tot a costa de la consagrada unitat dels partits catalans. "Cal renunciar a la unitat [davant del TC], perquè qualsevol resposta unitària mai no serà contundent, va apuntar Barrera.



Jordi Pujol i Heribert Barrera, amb l'editor Xavier Cambra, el president d'Òmnium, Jordi Porta, i Salvador Cot ■ P. VIRGILI

Ni un president ni l'altre, però, van admetre que no tenien la pedra filosofal de la resposta exacta que cal donar des de Catalunya a una sentència que pot arribar entre gener i febrer i que en cap cas s'espera que sigui perquè l'Estatut quedi com està. Fins i tot en un moment de l'acte, davant de la sala plena, Pujol va proclamar un "ningú sap on som", també en referència a l'actual negociació del finançament, que va deixar atònit un auditori acostumat que el president tingui respostes per a tot. Ahir, de fet, el líder nacionalista es va per-

metre el luxe de llançar un *mea culpa* quan va precisar que, tot i que encara trobava lògic però poc procedent la convocatòria d'una consulta si el TC retalla l'Estatut, "segur que m'he equivocat quan resulta que Miquel Iceta i Àlicia Sánchez-Camacho m'elogien".

L'efecte manifestació

Però, com si s'haguessin intercanviat els papers per un moment, aquesta vegada va ser Barrera qui va sortir a tranquil·litzar les masses davant les ganes de sortir al carrer però també davant la potser nul·la efectivitat

d'una tercera manifestació, després dels èxits de l'1 de desembre de 2006 i del 18 de febrer de 2007. "Una manifestació serà només fum, perquè a Madrid ja ens han pres la mida; traurem 500.000 persones i al cap de dues setmanes estarà tot oblidat", va apuntar l'exdirigent d'ERC. En aquest context, Barrera, lacònicament, va admetre que a les institucions catalanes no tenen més remei que acatar el que digui el TC perquè no hi ha... "coratge" de convocar un referèndum si el govern de l'Estat l'ha de prohibir. I punt. ■